

Nyhetsblad från Svensk Andungeklubb
E-postadress: info@andunge.se

Nr 4 2005

20 december 2005

Redaktör: Anders Johnsson tel 031-254181

Andungeklubben önskar alla andungeseglare en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År

Kallelse till årsmötet

Svensk Andungeklubb kallar till årsmöte onsdagen den 1 mars 2005 klockan 19.00 i Långedrag Segelsällskaps lokaler i Långedrag. Infart från Solhöjdsgatan. Parkera bilen en bit ifrån, för det är trånga gator. LSS klubbhus ligger alldeles ute på udden.

Preliminär dagordning:

- 1 Mötets öppnande
- 2 Godkännande av kallelse
- 3 Val av ordförande för mötet
- 4 Val av sekreterare för mötet
- 5 Val av justeringsmän
- 6 Styrelsens och revisorernas rapporter
- 7 Fastställande av resultat och balansräkning
- 8 Ansvarsfrihet för styrelsen
- 9 Motioner från medlemmarna. Skicka ev motion till info@andunge.se innan den 25 februari
- 10 Beslut om medlemsavgift. Styrelsen föreslår att medlemsavgiften höjs till 150 kr
- 11 Val av styrelse för verksamhetsåret 2006
- 12 Val av revisorer
- 13 Val av valberedning

Som vanligt har klubben inbjudit en föredrags-hållare. Denna gång blir det Sjöfartsmuseets intendent Karl Hellervik som kommer att ge oss en målande och värtalig beskrivning över hur Göteborgs skärgård var befolkad och under

vilka villkor man levde efter sillperioden i skuggan av Napoleonkrigets Europa.

Temat är: ***Sveriges sista sjörövare, en kriminalhistoria ifrån Göteborgs skärgård nådens år 1823.***

Boka in den 1 mars kl 19.00 i din kalender för 2006 redan nu så att du inte missar denna höjdpunkt.

Andungesegling i österled

Andungen är ju en norsk konstruktion med anor via de norska räddningskryssarna (Colin Archer) rakt ner i vikingatidens spetsgattade båtar – grundgående, välseglande och sjövärdiga.

I Sverige finns klassen företrädesvis i Bohuslän, som är en del av det gamla norska landskapet Viken.

Men det finns andungar även på annat håll i Sverige och det skulle vara trevligt om någon medlem i andungeklubben kunde skriva och berätta hur det är att vara andungeseglare på andra ställen i Sverige eller någon annan stans i världen.

Under sommaren har två göteborgare Claes Holmén och Leif Sjögren seglat med S15 i Stockholms skärgård. (Leif kanske räknar sig som östgöte?, men redaktören ser honom som gammal Billdalsbo och därmed göteborgare.)

Claes har skrivit en reseberättelse som ni kan ta del av nedan.

Med Andunge i Stockholms skärgård.

Andungen används kanske mest som en dagsegelare men det finns ju faktiskt en lång tradition av långsegling också. Med långsegling menas då visserligen oftast en à två veckor i Bohuslän, gärna i eskader som är en väldigt trevlig form av segling.

Men det finns ju de som har gjort mera långväga seglingar. Vi har ju t ex kunnat lyssna på föredrag på klubbens årsmöte om segling i Kroatien.

Själv har jag seglat minst en vecka i stort sett varje sommar sedan 1975 tillsammans med en eller flera Andungar, något som för mig varit sommarens höjdpunkt. I år blev det dock ingen eskadersegling, i stället seglade Leif Sjögren, välkänd andungeseglare, och jag en vecka i Stockholms skärgård. Leif hade tillträtt en tjänst i Stockholm och hade trailat Quaque till Stavnäs längst österut på Värmdö. Ingen av oss hade seglat i Stockholms skärgård tidigare men vi visste ju att den är både stor och vacker så detta var något vi såg fram emot.

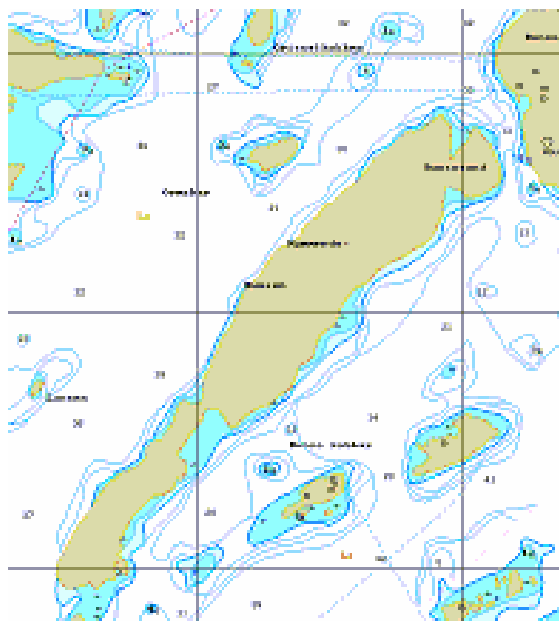
Vi utgick från Stavnäs på eftermiddagen fredagen den 1 juli.

I lätt vind seglade vi nordostlig kurs in mot Värmdölandet där Hans, en av Leifs medarbetare bodde. Ett intryck som denna första segling gav och som höll i sig hela veckan var vackra lummiga öar bebyggda med stugor på härliga strandtomter. Ingen kobbe var för liten för att kunna härbärgera minst ett hus. Bohuslän ger onekligen ett kärvare intryck.

Efter bad, något kallare än väntat, promenader, trevlig samvaro fortsatte vi nästa morgon söderut ut på Nämdöfjärden i akt och mening att fylla den kulturella kvoten. Mot Kymmendö, alltså Strindbergs Hemsö. Fortfarande den lätta vind som skulle vara hela veckan. Leif hittade inte kurslinjalen men sådana småsaker bekymrade inte. Förresten tyckte vi oss skymta Ornö Huvud långt förut så en ungefärlig kurs räckte gott. Trodde vi. När vi närmade oss Ornö ivrigt spejande vi den prick som enligt kortet skall finnas vid inloppet till Kymmendösundet. När den aldrig dök upp utbröt en viss förvirring och t o m Leif insåg att en kurslinjal trots allt har sina förtjänster. Vi

hade tagit en alltför ostlig kurs på Jungfrufjärden och hamnat i inloppet till Dalarö. Det gjorde nu inget, vi tog en extra sväng uteder Dalarö innan vi återtog resan mot Kymmendö. Väl där lade vi oss i en stor vik på norrsidan med tanken att promenera ner till gården längre i söder.

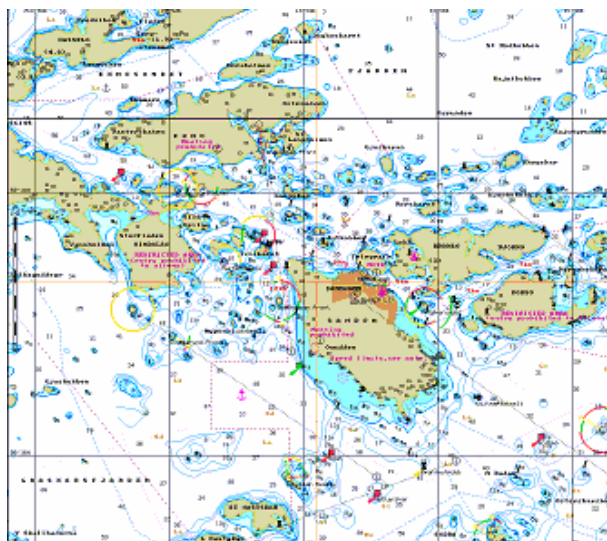
Nu fick vi lära oss att promenera på Bohusläns kala klippor och här är två vitt skilda saker. Skogen gör att överblicken är sämre, stigar tycks saknas, det är svårare att ta sig fram och risk att gå vilse i det annalkande kvällsmörkret gjorde att vi återvände utan att hittat fram. Strindberg fick anstå till nästa morgon, måndag, då vi seglade ner till civilisationen på södra sidan där väl utmärkta stigar ledde fram till sevärdheterna. Dit hörde Strindbergs skrifvarstuga, stor som ett mindre utedass, möblerat med en enkel trästol och ett ännu enklare bord, stort som två A4-papper. Det är inte bekvämlighet och tillgång till avancerad utrustning som skapar mästerverk.

Vi vände sedan norrut, liksom tidigare i strålände sol och lätt vind mot Sandhamn via en övernattnig på den lilla ön Braka i Bullaröskärgården.

Efter att ha läst och hört om Sandhamn som den stora seglarmetropolen trodde jag att det skulle vara någonting likt Marstrand fast större.

Det var likt Marstrand fast mindre. Starten för den stora seglingen Gotland Runt hade gått och nu var det ganska lugnt. Där fanns många trevliga restauranter. På värdshusets uteveranda åt vi en utmärkt strömmingsflundra, så vi hade det ganska gott.

Från Sandhamn gick vi norrut genom Korsösund och över Hårstensfjärden till Björkskärs skärgård. Där hittade vi en liten ö, Bodskäret, som såg trevlig ut. Det visade sig att den hade vissa nackdelar. Mygg och fästingar var vi beredda på. Vi hade ju hört hur gott om dessa otrevliga kryp det är i Stockholms skärgård. Varje gång jag ringde hem varnade Britt Marie, min fru, mig för fästingar, risken för TBE m fl otrevligheter. Men faktum är att vi inte träffade på en enda fästing. Men mygg - det fanns det på Bodskäret. Vi fäktade mot blodsugarna fram till tre på morgonen. Men det var enda natten som vi hade sådana problem.

Efter vår jobbiga natt på Bodskäret kunde vi återigen njuta av en molnfri himmel. Kryssningen genom Stora Nassa var en av höjdpunkterna under seglingen. Perfekta vatten för en Andunge. Egentligen skulle vi vilja stanna och utforska mera men vi hade ju bara en vecka på oss och flera skärgårdar att utforska. Vinden oförändrad lätt men med den stora focken gjorde vi ändå god framfart. Bara det var en upplevelse att glida fram i kanske tre knop över öppet hav som låg som en spegel, med obetydliga krusningar. Ingen dyning. Utomskärs i Bohuslän i sådan lätt vind hade vi förmodligen varit sjösjuka i den ofrånkomliga dyningen. Och i lederna ligger

båtarna som kulor i ett radband. Här nästan inga andra båtar. Visserligen seglade vi inte i leder och möjligen var första veckan i juli lite för tidigt för den stora invasionen.

Den lätta vinden hade det goda med sig att vi fick gott om tid att navigera. Det kunde behövas, grunden är inte utprickade, prickar förekom bara inne i de stora lederna och öarna är låga med få markanta sjömärken att ta bäringar till. Det gällde att ta ut noggranna kurser (Leif letade fram en halv kurslinjal till slut), räkna öar och framför allt hålla utkik. Jag minns särskilt en gång när vi kom länsande på väg söderut över en stor fjärd där vi la kursen nära en uppgrundning. Efter att ha seglat några timmar tänkte jag att vi borde snart vara vid den där uppgrundningen, gick upp på däck, lyfte undan spinnakern. En blick förut var tillräcklig för att be Leif att kraftigt gira babord. Vi hade hittat grundet.

Stockholms skärgård är verkligen imponerande rik på härliga skärgårdar. Rödlögaskärgården är en sådan. Det var ett populärt ställe att ligga på, med möjlighet att handla och äta. Vi ville dock inte ligga kvar bland alla stora båtar utan lade oss för oss själva vid en grannö. Som många skogklädda öar var den inte särskilt promenadvänlig. Till våra rutiner hör en kvällspromenad och om möjligt en motionsrunda på morgonen. Det där med motionen är Leif noga med. Man sitter ju mycket i segelbåtar och behöver ta varje tillfälle att röra på sig för att må bra. Den här morgonen fick Leifs motion inskränka sig till att riva morötterna till frukostens smörgåspålägg. Det är en av fördelarna med att segla med Leif, man kan vara säker på att få en hälsosam och allsidigt sammansatt frukost.

Efter Rödlöga seglade vi norrut mot Furusund men den svaga vinden tvingade oss att ändra kurs mot Möja i stället. Möja var en vänlig ö med en bra restaurant. På de större öarna var det inte svårt att hitta lämpliga näringsställen. På de mindre var det lätt att hitta bra och skyddade naturhamnar. Andungens grundgående ger tillgång till naturhamnar och naturupplevelser som är förmenade de större båtarna.

Mätta och belåtna efter en god lunch lämnade vi alltså Möja för att gå söderut. Efter ett par timmar letade vi upp en liten holme i en grunduppfylld liten skärgård med en kilformad vik som gjord för en Andunge. Där kunde vi inta vår gourmetmiddag på den varma klippan i kvällssolen. Under årens eskaderseglingar har matkulturen utvecklats; det är inte askes som gäller i en Andunge.

På morgonen fick Leif byta ut morgonjoggningen mot en simtur för att hitta en väg ut bland skär och grund till djupare vatten. (Så vi slapp segla samma väg ut som vi kom in)

Tillbaka i Stavnäs gick Leif i land och tog bilen medan jag seglade till Bullandö Marina där Quaque sattes på sin trailer. En alltigenom lyckad seglingsvecka var över. En sådan här segling ger mersmak. Kanske kunde vi få med några stockholmsbåtar på en eskadersegling? Det vore något att se fram emot.

Claes Holmén (S45)

Norsk Andungeklubb

Styrelsen i andungeklubben har för avsikt att få igång ett närmare samarbete med den norska systerorganisationen. Norsk Mesterskap avgörs den 18-20 augusti 2005 vid Asker utanför Oslo. Det vore roligt om vi kunde ställa upp med flera båtar och utmana normännen på deras egen hemmaplan.

Ny adress till hemsidan

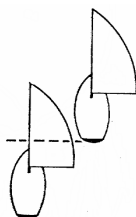
www.andunge.se

Kappseglingsregler

Fortsättning på föregående andungeblads kappseglingstips. Syftet är att få fler att ställa upp och kappsegla under anspråkslösa former.

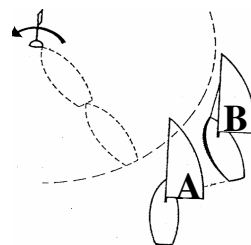
Regel 18 Runda och passera märken och hinder

När båtar överlappar varandra ska ytterbåten ge innerbåten plats att runda eller passera märket eller hindret.

Dessa båtar överlappar inte varandra, eftersom den akre båten inte har någon del framför en tänkt linje genom den främre båtens aktersta punkt vinkelrät mot båtens längskeppslinje

Här har den akre båten etablerat överlapp på den främre båten. Om överlappen är etablerad innan B är inom två båt-längder från rundningsmärket ska B lämna A plats att runda på insidan av märket. Om överlappen däremot etableras först efter det att den främre båten B kommit inom tvålängds zonen så har A inte rätt till plats vid märket. Eftersom det kan bli lite trångt och stressigt vid rundningar när spinnakern skall ner och man dessutom skall hålla koll på andra båtar, så är det inte alltid så lätt att bedöma om två eller flera båtar överlappar varandra när den förste passerar en osynlig tvåbåtlängdersradie från rundningsmärket.

I exemplet ovan bör båt A i god tid anropa B och tala om att A har överlapp och kommer att begära plats vid märket.

Är man ovan kappseglare är det oklokt att försöka tvinga sig till en plats på insidan som man kanske inte har rätt till. Även mellan vana andungeseglare blir det ibland animerade meningsutbyten vid sådan här situationer, men det brukar vara glömt efter nästa kryssben.

Är det flera båtar inblandade måste man också ta hänsyn till att den närmaste båten kanske inte kan lämna plats eftersom han har flera andra på sin yttersida som endast långsamt kan flytta sig ut från märket eller hindret.

Redaktörn

Vi har i tidigare nummer av Andungebladet beskrivit **"De första båtarna"**
Hittills har vi hunnit med de åtta första. Nu kommer turen till 9 – 12. Dessa 12 första andungar i Sverige byggdes av Tore och Ante Larsson i Kungsviken.

Andunge Nr 9

Beställare: Mats Seldén

Köpare: Okänd

Bordläggning – mahogny, spant – ask,

Resning – ek, bottenstockar – ek,

Dukklätt plywooddäck,

Mast och bom – gran.

Dukat grönt plywooddäck

Bronsbottenfärg

Leverans 1956-05-22

Andunge Nr10

Beställare: Mats Seldén

Köpare: Olov Celander Namn: SPRUTT

Bordläggning – origonpine, spant – ask,

Resning – ek, bottenstockar – ek,

Dukklätt vitt plywooddäck,

Mast och bom – gran.

Vit botten med blå vattenlinje. Blått skarndäck och blå mittfiskar.

Leverans mitten av juli 1957

Andunge Nr 11

Beställare: Mats Seldén

Köpare: Nils Faxén

På denna båt en del extra detaljer

Bordläggning – hondurasmahogny, spant – ask,

Ranngång – vit ask

Resning – ek, bottenstockar – ek,

Mitt i brunnen en rund sarg, vidare höj och sänkbara tofter

På däck en tjock grön plastduk Dexolium

Dukklätt plywooddäck,

Mast och bom – spruce

Vit bottenfärg

Leverans 1957-06-28

Andunge Nr12

Beställare: Mats Seldén

Köpare: Okänd

Bordläggning – mahogny, spant – ask,

resning – ek, bottenstockar – ek,

Plywooddäck med Dexolium plastduk i likhet med nr 11,

Mast och bom – gran.

I likhet med nr 11 en rund sarg för om skottoften

Vit botten med blågrön vattenlinje..

Leverans 1957- 08-23

Träff för Östersjöseglare?

Du som seglar längs vår östra kust och är intresserad av ett socialt "come-together" någonstans i Stockholms skärgård en helg i juli eller augusti, meddela ditt intresse till Torulf så skall vi försöka få till stånd ett arrangemang fyllt av gemyt och kanske en träff av VM-karaktär.

Annons

Anna Furness-Lindén är på jakt efter en andunge i plast. Tänker du sälja din eller vet någon som är till salu kan du kontakta Anna på telefon 08-27 16 28 eller skriva till henne under adress:

Kruthusbacken 80 B, 169 52 Solna

Båtkärra

Det har kommit en del frågor om det finns bra och billiga släpkärror passande för andungen, så att man kan ta med sig båten till andra farvatten utan att behöva segla hela vägen. Uppskattad kostnad ligger mellan 20 och 30.000. Om du är intresserad kontakta Torulf. Han har lovat att ta in offerter och pressa priserna om det finns flera som är intresserade.

Kontaktannons

Vill du ha kontakt med någon i andungeklubbens styrelse är du välkommen att e-posta till

Ordforande@andunge.se "Torulf Rutgersson"

Kassor@andunge.se "Claes Holmen"

Sekreterare@andunge.se "Svenning Ericsson"

Redaktor@andunge.se "Anders Johnsson"

Ledarmot1@andunge.se "Charlotta Waller"

Ledarmot2@andunge.se "Gunnar Bulukin"

webbmaster@andunge.se "Jonas Lundquist"